

РЕШЕНИЕ

№ 216

гр. Пловдив, 16.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XVII СЪСТАВ, в публично заседание на десети април през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Таня Б. Георгиева

при участието на секретаря Мая В. Крушева
като разгледа докладваното от Таня Б. Г.а Търговско дело № 20235300900702
по описа за 2023 година

Предявени са субективно евентуално съединени иски с правно основание чл. 432 от КЗ.

Производството е образувано по искова молба, подадена от П. Д. Б., чрез мл.адвокат Б. Г. и адвокат Д. Й. от САК против Застрахователно акционерно дружество „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, с ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Г.М. Димитров“ № 1 и в условията на евентуалност против „ДЗИ – Общо Застраховане“ ЕАД, с ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Г. Бенковски“ 3.

Ищецът твърди, че на 30.05.2023 г. е настъпило ПТП с участието на л.а. марка „Мицубиши“, модел „Каризма“ с ДКН ****, собственост на Ц.Н.К., с ЕГН ***** от гр. ****, който бил управляван от Н. А. К., с ЕГН ***** в който пътувала и Д.П.И. и лек автомобил марка „Форд“, модел „Фокус“ с ****, собственост на К.Н.А., с ЕГН ****, управляван от Н.К.А.. Твърди, че лек автомобил марка „Мицубиши“, управляван от Н. А. К., в който пътувала и Д.П.И., майка на ищцата нарушил правилата за движение по пътищата и ударил лек автомобил марка „Форд“, модел „Фокус“. В резултат на настъпилия удар настъпила смъртта на пътуващата в лек автомобил марка

„Митсубиши“ – Д.П.И..

За произшествието бил съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 25 от 30.05.2023 г.

В исковата молба се твърди, че към момента на настъпване на пътнотранспортното произшествие виновният водач на лек автомобил „Мицубиши“, модел „Каризма“ с ДКН **** имал валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, сключена със Застрахователно акционерно дружество „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД. Поради това и на основание чл. 380, ал. 1 от Кодекса на застраховането на 14.09.2023 г. била отправена застрахователна претенция до ЗАД „ДаллБогг:Живот и здраве“ АД. В отговор последното с писмо изх. № 4912/29.09.2023 г. по претенция № 0801 – 004157/2023 -03 отказало да определи и изплати застрахователно обезщетение. Със същото писмо ответното дружество изискало допълнителна документация във връзка с настъпилото ПТП.

Ищцата твърди, че от така настъпилото ПТП са й причинени неимуществени вреди, които следва да й бъдат обезщетени. Посочва, че смъртта на майката й променил живота й драстично. Тя била единствената й опора, тъй като преди десет години същата загубила и другия си родител. Двете живеели в едно домакинство и били изключително близки. Посочва, че Б. изпитала силен шок от ненавременната смърт на майка си Д.И., който продължавал и към настоящия момент.

С уточнителна молба вх. № 38167/12.12.2023 г. ищцата конкретизира мястото и механизма на пътния инцидент. Посочва, че движещият се по ул. „****“ от юг на север в посока гр. Пловдив л.а. марка „Мицубиши“, модел „Каризма“, управляван от Н. А. К. ударил навлезлия в кръстовището пред т.нар. „Стопански двор“ и канещ се да извърши маневра завой наляво в посока към гр. Пловдив л.а. марка „Форд“ модел „Фокус“, управляван от Н.К.А.. Твърди нарушаване на законовите разпоредби на чл. 20, ал. 1 и чл. 20, ал. 2 от Закона за движение по пътищата, като водачът на л.а. „Мицубиши“, модел „Форд“ управлявал МПС с превишена скорост и след употреба на алкохол.

Твърди допуснатото нарушение на чл. 48 от ЗДвП от страна на водача на лек автомобил марка „Форд“, модел „Фокус“, тъй като не пропуснал дясностоящия за него лек автомобил марка „Мицубиши“, модел „Каризма“ с ДКН ****.

Предявява евентуален иск против „ДЗИ Общо застраховане“ ЕАД за заплащане на посоченото застрахователно обезщетение в случай, че настъпилото произшествие е по вина на водача на лек автомобил марка „Форд“, модел „Фокус“ - Н.К.А.. Твърди наличие на валидно застрахователно правоотношение към момента на настъпване на застрахователното събитие между лекия автомобил и „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД. Посочва, че до последното на 01.09.2023 е депозирана претенция за заплащане на застрахователното обезщетение, по която евентуалният ответник отказал плащане и поискал допълнителна документация за пътното произшествие.

Поради изложеното моли съда ответното дружество – Застрахователно акционерно дружество „ДаллБогг:Живот и Здраве“ АД да бъде осъдено да му заплати сумата в размер от 200 000 /двеста хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 02.10.2023 г. – денят следващ изтичането на 15 работни дни от представяне на застрахователната претенция до окончателно изплащане на главницата.

В условията на евентуалност иска осъждане на евентуалния ответник „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД за същата претенция. Претендира разноски.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК ответниците са депозирали отделни отговори на исковата молба.

С отговора на исковата молба ответникът ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД оспорва предявения иск по основание и размер. Оспорва вината на Н. А. К. за настъпване на пътния инцидент и описания в исковата молба механизъм за настъпване на ПТП. Не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение, за което била сключена застрахователна полица № BG/30/123001569801 за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Оспорва твърдението, че сблъсъкът е настъпил поради виновно и противоправно поведение на водача на лек автомобил марка „Мицубиши“. Възразява, че е налице изключителна вина на пострадалата, която не е спазила правилата за безопасност при пътуване и в нарушение чл. 137а от ЗДвП е пътувала без поставен обезопасителен колан, поради което не е било възможно възпиращото свободното движение на тялото в автомобила. Посочва още, че е пътувала в лекия автомобил, управляван от водач употребил алкохол.

Навежда вината за реализиране на процесното ПТП да е изцяло на водача

на лек автомобил марка „Форд“ с рег. № ****А – Н.К.А.. Твърди, че последния нарушил разпоредбата на чл. 25 от ЗДвП, тъй като при излизане от крайпътен имот не пропуснал правилно движещият се по път с предимство лек автомобил „Мицубиши“, с рег. № ****, вследствие на което настъпило ПТП.

На самостоятелно основание прави възражение за независимо съпричиняване/съизвършителство на процесното ПТП от двамата водачи.

Твърди, че починалата при инцидента била под въздействие на алкохол и/или наркотични вещества. Оспорва твърдението в исковата молба, че настъпилите вреди са в пряка, непрекъсната причинно – следствена връзка от осъществяване механизма на пътния инцидент. Навежда твърдения за съпричиняване на пострадалата. Оспорва размера на претендираното обезщетение за неимуществени вреди от ищцата, като счита претенцията за силно завишена по размер. На самостоятелно основание твърди недължимост на обезщетението, поради съпричиняване на пострадалата за настъпване на вредоносния резултат. Оспорва изцяло иска за присъждане на лихва. Претендира разноски.

С отговора на исковата молба ответникът „ДЗИ Общо застраховане“ ЕАД изразява становище, че предявеният иск е допустим, но неоснователен по основание и размер. Не оспорва наличието на валиден към датата на настъпване на процесното ПТП договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за лекия автомобил. Счита, че не са налице елементите от фактическия състав на непозволеното увреждане по чл. 45 от ЗЗД, ангажиращи отговорността на застрахования в ответното дружество водач – действие/бездействие, противоправно поведение на делинквента, вреди, причинна връзка между вредите и противоправното поведение, както и вина на прекия причинител.

Оспорва твърдението в исковата молба за виновно извършено противоправно поведение от страна на водача на лек автомобил марка „Форд“, модел „Фокус“, с рег. № ****, както и наличието на пряка причинно – следствена връзка между действията на застрахованото лице и настъпилия вредоносен резултат. Освен това, оспорва твърдението за наличие на дълбоко емоционално разстройство и силен психологически стрес от ищцата и размерът на претендираното обезщетение. Посочва, че същият е силно

завишен и не съответства на обичайно присъжданите суми за обезщетение и приноса на Д.П.И. за настъпване на ПТП. Посочва, че пътувайки без поставен обезопасителен колан пострадалата е допринесла до настъпване на по – тежките последици, които не следвало да се получат ако тялото ѝ било застопорено към седалката посредством предпазен колан. Също така посочва, че пътувайки при водач, който е употребил алкохол, пострадалата се е изложила на повишен риск от настъпване на произшествие. Счита, че в случай на присъждане на обезщетение присъдената сума следва да бъде намалена съразмерно на коефициентът на приноса.

Третото лице- помагач Н. А. К.- водач на автомобила, в който е пътувала пострадала, конституиран на страната на ответниците, счита исковете за неоснователни.

Страните ангажират доказателства. Претендират направените деловодни разноси.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взе предвид становищата, доводите и възраженията на страните, прие следното:

По иска спрямо предпочитания ответник ЗАД „ДаллБогтЖивот и здраве“:

Представени са по делото доказателства за това, че на 14.09.2023 г. този застраховател е уведомен съгласно чл. 429, ал. 3, изр. второ от КЗ за настъпилото застрахователно събитие и, на осн.чл.380, ал.1 КЗ, е заявена от ищеца претенция за заплащане на застрахователно обезщетение / л.45-50 от делото/. Безспорно е обстоятелството, че застрахователят не е изплатил такова.

Изложеното сочи, че са налице предпоставките по чл.498, ал.3 КЗ за допустимост на предявения пряк иск по чл.432 КЗ.

Разгледан по същество, искът е частично основателен.

Не се формира спор по делото, че на 30.05.2023 г. в около 15,35 ч., в с.****, на ул.**** - кръстовището пред № 3, се е състояло ПТП между лек автомобил Мицубиши Каризма с рег.№ ****, управляван от Н. А. К. и лек автомобил Форд Фокус с рег.№ ****, управляван от К.Н.А., при което е загинала Д.П.И.- майка на ищцата.

С влязла в сила присъда, постановена по НОХД № 4/2025 г. по описа на ПОС и след образуване на настоящото дело водачът и ТЛП Н. А. К. е признат за виновна в това, че на 30.05.2023 г. в с.****, ул.****, област Пловдив, при управление на МПС- лек автомобил Мицубиши Каризма с рег. № ****, е нарушил правилата за движение по пътищата- *чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП* „На водача на ППС е забранено да управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози“, *чл.20, ал.2 от ЗДвП*: „Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране на скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението с, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта ив случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението“ и *чл.21, ал.1 от ЗДвП*:“ При избиране на скоростта на движение на водача на ППС е забранено да превишава следните стойности в км/ч: за пътно превозно средство категория „В“- 50 км/ч в населено място“, и по непредпазливост е причинил смъртта на Д.П.И. и средна телесна повреда на Д. С. Б..

Съгласно чл. 300 от ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. Следователно установено е по делото противоправното поведение на водача на МПС Мицубиши Н. А. К., довело до настъпване на ПТП, в резултат на което е причинена смъртта на Д.П.И..

Не се спори по делото, че към датата на настъпване на ПТП за лекия автомобил Мицубиши Каризма с рег.№ **** е имало действаща задължителна застраховка «Гражданска отговорност» при ответния застраховател ЗАД «ДаллБогг Живот и Здраве», което се потвърждава от приложената Справка от базата данни на информационния център към Гаранционен фонд.

Съгласно чл. 429 от КЗ с договора за застраховка "Гражданска отговорност" застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността

на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие.

Безспорна е и родствената връзка на ищцата със загиналата при ПТП Д.П. - нейна майка, което се установява и от представеното удостоверение за родствени връзки, издадено от Община Родопи, обл.Пловдив.

Установява се от събраните гласни доказателствени средства , че ищцата е понесла много тежко случилото се и неочакваната смърт на майка си, претърпяла е и продължава да търпи значителни по обем страдания от загубата ѝ. Така в показанията си свид.П. Б.-неин съпруг, съобщава, че с починалата живеели заедно в едно домакинство през последните 16 години. Отношенията между майката и дъщеря ѝ били отлични- грижили се една за друга, помагали си. Д. била пенсионер, помагала в домакинската работа, грижила се за по-малката им дъщеря. При новината за злополуката ищцата се сринала, паднала на земята. Веднага тръгнали към мястото на произшествието, където ищцата отново паднала до колата. Шокът за нея бил голям и съпругът ѝ я откарал вкъщи. Много тежко приемала загубата. След инцидента се затворила, 3,4 месеца след това не спяла нощем. Започнала да ѝ окапва косата. Всичко оттогава било различно. Често говорили за Д., пускали си нейни изпълнения, защото била певица.

Според приетото заключение на СППЕ, при ищцата се установява остра стресова реакция, свързана с преживяванията и непосредствено след инцидента, която е довела до краткотрайно разстройство на адаптацията, свързана с фазите на траурното събитие. Налице са симптомни прояви на нарушение на съня, тревожност, които са отзвучали по нормалпсихологичен механизъм и са съотнесими към фазите на траурното събитие, но не покриват критериите на налично психично разстройство. Установява се промяна в психологично/психичното състояние, без данни за усложнена траурна реакция. Няма данни за трайна психологическа травма, нито са покрити критериите за развитие на ПТСР. Към момента на освидетелстване не са констатирани данни за актуални компоненти на разстройство в когнитивните процеси, изразена дисфункция в личностната сфера и социалното функциониране, характерни за капсулираните травматични стресови разстройства Преживяната психологична травма е преминала

нормалпсихологично през съответните си фази.

Относно размера на обезщетението за неимуществени вреди.

Разпоредбата на чл.52 от ЗЗД предвижда, че обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Съгласно постановките на ППВС № 4/68 г., доразвити с решения на ВКС по чл. 290 ГПК, справедливостта като критерий за определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди при деликт не е абстрактно понятие, а предполага винаги преценка на обективно съществуващи, конкретни обстоятелства. При причинена смърт от непозволено увреждане подлежащите на изследване обстоятелства са начина на извършването му, възрастта на увредения, дълбочината и продължителността на търпените морални страдания, отношенията между пострадалия и претендиращите обезщетение за неимуществени вреди, икономическата конюнктура, която рефлектира върху обществено-оправданата оценка на понятието за справедливост при определяне паричния еквивалент на вредите и пр. Те следва да бъдат анализирани в тяхната съвкупност, за да се определи точно съдържанието на увреждането.

При определяне на размера на обезщетението съдът , изхождайки от принципа за справедливост, отчете обстоятелството, че се касае за смърт на родител, което е едно от най-тежките събития в живота на човек, както и обстоятелството, че мъката от смъртта ще остане до края на живота на ищцата, загубата за нея е невъзвратима и не може да бъде измерена материално. Установи се, че между починалата и нейната дъщеря са съществували топли и близки отношения , живеели са в едно домакинство, подкрепяли са се. Майката се е грижила за домакинството, подпомагала е грижите за малкото дете на ищцата. Съдът отчита и обстоятелствата, че се касае за внезапна и неочаквана смърт, както и че ищцата е посетила мястото на злополуката и лично е възприела обстоятелствата, при които е настъпила смъртта на нейната майка, които факти сами по себе си имат изключително травматично отражение върху психиката ѝ. Наред с това съдът взе предвид възрастта на починалата- 67 г. и тази на ищцата-44 г. към датата на ПТП, както и обстоятелството, че ищцата има собствено семейство, с оглед на което липсата на родителска подкрепа в този случай не може да се приравни по значимост и дълготрайност на тази при малките деца. Като съобрази всички

тези обстоятелства, на основание чл. 52 от ЗЗД, съдът прие, че следва да определи обезщетение за неимуществени вреди по справедливост, в размер на 150 000 лв. Извън високия интензитет на болки и страдания, свързани с естествената скръб, безпомощност и терзания, не се доказаха изключително превишаващи обичайните морални вреди от загубата на близък родственик (родител), поради което претенцията до пълния размер като недоказана ще се отхвърли.

Възражението на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат по смисъла на чл.51, ал.2 ЗЗД от страна на пострадалата, поради това, че е пътувала без поставен обезопасителен колан, се явява основателно. В тази връзка, от заключението на КСМАТЕ се установява следното:

Процесното произшествие е настъпило при следния механизъм:

Н. А. К. е управлявал л.а.Мицубиши Каризма по ул.**** в с.**** в посока от юг на север. По същото време Н.А. е управлявал л.а.Форд Фокус по същата улица в посока от северозапад на изток, като е спрял, за да пропусне бял бус да премине пред него. След преминаване на буса водачът на л.а.Форд Фокус е потеглил, като е предприел маневра завой наляво към ул.****. Лек автомобил Форд Фокус се е движил в кръстовището, а л.а.Мицубиши Каризма е приближавал същото кръстовище. За двамата водачи се е открила видимост един към друг- за водача на л.а.Мицубиши на около 89,16 м. от мястото на създаващата се конфликтна точка, а за водача на л.а.Форд- на около 8,31 м. въпреки това двамата водачи са продължили движението, при което е настъпил удар между двата автомобила- в предната част на л.а.Мицубиши и в дясната страна на л.а.Форд. пострадалата Д.И. е пътувала като пътник на предна дясна седалка на л.а. Мицубиши. В резултат на удара тялото на пострадалата е контактувало с предното арматурно табло, а главата с предното обзорно стъкло. С оглед установените при съдебно медицинската аутопсия травматични увреждания, които е получила по директен механизъм на удар със или върху твърд тъп предмет със значителна кинетична енергия, КСМАТЕ обосновава извод, че И. не е била с поставен предпазен колан. Изводът е обоснован с факта, че ако е била с правилно поставен такъв, то тялото не би достигнало с гръдния си кош с лявата половина до арматурното табло и не биха се получили травмите, станали причина за смъртта-

установеното разкъсване на сърцето в областта на дясното предсърдие, както и на десния бял дроб. Освен това по тялото на пострадалата липсват описани специфични травматични увреждания под формата на линейни охлузвания или кръвонасядания, които да са оставени от действието на предпазния колан. Допълнително в с.з.експертите заявяват, че констатираното мрежовидно счупване на предното обзорно стъкло на автомобила категорично и еднозначно сочи, че е имало контакт с главата на пострадалата. Сред уврежданията ѝ има описан оток в лицевата част на главата, който е в резултат на контакта със стъклото и категорично няма да се получи, ако е била с поставен предпазен колан, каквото оборудване е налично в автомобила.

Кредитирайки напълно заключението на комплексната експертиза като компетентно и обосновано, съдът приема, че в нарушение на нормата на чл.137а, ал.1 ЗДвП, пострадалата И. е пътувала без поставен обезопасителен колан, което нарушение е допринесло за настъпване на вредоносния резултат-разкъсване на сърцето в областта на дясното предсърдие, както и на десния бял дроб, станали причина за смъртта ѝ. Следователно, доказан е приносът на пострадалата за настъпване на вредите, който съдът определя от 30%, съобразявайки по-голямата тежест на нарушенията, допуснати от водача на автомобила Мицубиши, станали причина на произшествието. Така определеното обезщетение от 150 000 лв. следва да се намали с възприетия процент съпричиняване от страна на пострадалата, в резултат на което ще се присъди сумата от 105 000 лв.

Недоказано, а от там и неоснователно, се явява другото възражение за принос на пострадалата, основано на твърдението, че е пътувала при водач, употребил алкохол. Според задължителната съдебна практика, обективизирана в ТР № 1/23.12.2015 г. по т.д.№ 1/2014 г. на ОСТК на ВКС, пътуването в моторно превозно средство с водач, употребил алкохол, когато то е проява на съзнателен и свободно формиран избор на увредения, по отношение на когото е налице знание за този факт, или възможност за узнаването му при проявена нормална дължима грижа, представлява поведение, изразяващо се в поемането на предвидим и реално очакван риск, или в неговото неоправдано игнориране, и такова поведение съставлява обективен принос, който е противоположен и е в пряка причинна връзка с вредоносния резултат, последица от реализираното пътно – транспортно произшествие. В настоящия случай по делото е

категорично установено, че водачът, при който е пътувала пострадалата, е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, за което е признат за виновен с влязлата в сила присъда. Липсват обаче доказателства, че това обстоятелство е било известно на пострадалата и въпреки това тя е приела да пътува в автомобила. Не може обосновано също така да се приеме, че при установената концентрация от 1,15 промила и лека степен на алкохолно опиване е било видимо за околните в т.ч.и за пострадалата. Вещото лице в с.з.разяснява, че въздействието на алкохола при всеки човек е индивидуално, а разпознаването му зависи както от възприятията, така и от обстоятелството доколко добре се познават алкохолно повлияният и околните. Категоричен отговор на въпроса дали състоянието на водача е било видимо за пострадалата не може да бъде даден, още повече че по делото няма данни колко добре те са се познавали. Следователно не може да се направи извод за принос на пострадалата поради това, че е пътувала при водач, който е употребил алкохол.

Предвид уважаването на главния иск, следва да бъде уважено и искането на ищеца за заплащане на законната лихва върху присъденото обезщетение за неимуществени вреди. Съгласно чл. 429, ал. 3 КЗ лихвите за забава, за които отговаря застрахователят, се дължат от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл. 430, ал. 1, т. 2 или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна. В случая уведомлението е от 14.09.2023 г., а лихва се претендира от по-късна дата- 02.10.2023 г., поради което от този момент ще бъде присъдена.

Предвид основателността на иска спрямо предпочитания ответник ЗАД „ДаллБоггЖивот и здраве“ АД, не подлежи на разглеждане евентуалния иск против другия ответник. Само за прецизност и с оглед искането на ищцата, заявено в хода на устните състезания, за разпределяне на отговорността на между двамата застрахователи поради поддържаното становище, че вина за настъпване на ПТП имат и двамата водачи, съдът ще посочи следното:

При съпричиняване на вредите от няколко застраховани лица, техните застрахователи, отговаряйки вместо тях по силата на застрахователния договор, отговарят така, както всеки от причинителите отговаря пред

увреденото лице /чл.499, ал.7 КЗ/. Увреденият може да претендира пряко вредите в пълния им размер от всеки един от застрахователите, така, както може да ги претендира от всеки от съпричинителите. При предявяване на иска срещу един солидарен длъжник, той отговаря за целия размер на вредите, независимо от приноса за причиняването им. При предявени претенции по отношение на всички солидарни длъжници, но съединени евентуално, както е в настоящия случай, съдът не може да раздели отговорността на съизвършителите. Това е така, защото евентуалните иски може да бъдат разглеждани само в случай, че не се установи отговорността на предпочитания ответник поради липсата на материалноправните предпоставки за възникването ѝ. Когато увреденият събере вземането си от единия от солидарните съдължници, останалите не са освободени от задължение за плащане на обезщетението и по пътя на регреса платилият обезщетението, ще урежда отношенията си с другия съизвършител, съгласно чл.127, ал.1 и ал.2 ЗЗД. Размерът на щетата от действията на всеки съизвършител е от значение само в отношенията между тях, но не и спрямо увреденото лице.

При този изход на делото и на осн.чл.78, ал.6 ГПК ответникът ЗАД «ДаллБогг Живот и Здраве» АД следва да заплати ДТ в полза на съда съобразно размера на уважения иск, възлизаща на 4200 лв., както и направените разноски от БС съобразно уважената част от исковите в размер от 752,69 лв.изплатени на вещите лица.

Ищецът е освободен от ДТ и разноски, поради което не е направил такива. Представяван е от адвокат, осъществил безплатно процесуално представителство по чл.38, ал.1, т.2 ЗАДв. На осн.чл.38, ал.2 от ЗАДв. на адвокат Д. Й. от САК ще се присъди възнаграждение съобразно уважената част от иска. Съгласно приетото с решение на СЕС от 25 януари 2024 г. по дело С-438/22 по преюдициално запитване, отправено от Софийски районен съд, посочените в НАРЕДБА № 1/9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения минимални размери, не са обвързващи за съда. Дължимият размер се преценява от съда с оглед вида на спора, интереса, вида и количеството на извършената работа и преди всичко фактическата и правна сложност на делото. В настоящия случай делото не се отличава с фактическа и правна сложност- налице е влязла в сила присъда, която значително ограничава предмета на доказване по спора, като същевременно основен

спорен въпрос по делото се явява наличието на съпричиняване по повдигнатото от ответника възражение, за което същият носи доказателствената тежест. В този аспект и съобразно посочените по-горе критерии съдът приема, че съответното възнаграждение е в размер от 3600 лв. с ДДС.

На осн.чл.78, ал.3 ГПК на ответника ЗАД «ДаллБогг Живот и Здраве» АД се следват разноски съразмерно с отхвърлената част от исквете. Такива се констатираха в размер от 630 лв. внесено възнаграждение за КСМАТЕ и депозит за свидетел, от които по съразмерност са присъжда сума от 299,25 лв., както и юрисконсултско възнаграждение на осн.чл.78, ал.8 ГПК в размер от 200 лв. съобразно нормата на чл.25 НЗПП.

Евентуалният ответник «ДЗИ-ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ» ЕАД също има право на разноски по аналогия на чл.78, ал.4 ГПК. Такива се констатираха в общ размер от 1000 лв. за възнаграждения за вещите лица. На осн.чл.78, ал.8 ГПК ще се присъди и юрисконсултско възнаграждение в размер от 200 лв. съобразно нормата на чл.25 НЗПП

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „ДаллБогг Живот и Здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление- гр. София, бул. „Г.М.Димитров“ № 1, да заплати на осн. чл.432 от КЗ на П. Д. Б. с ЕГН ***** от с.****, ****, **сумата от 105 000 лв. обезщетение за неимуществените вреди**, претърпени от смъртта на Д.П.И.- нейна майка, настъпила в резултат от ПТП, състояло се на 30.05.2023 г., виновно причинено от Н. А. К. като водач на МПС – лек автомобил „Мицубиши Каризма“ с рег. № ****, за който е сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, валидна към датата на ПТП, **ведно със законна лихва върху сумата, считано от 02.10.2023 г до окончателното ѝ изплащане**, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди до пълния предявен размер от 200 000 лв.

ОСЪЖДА ЗАД „ДаллБогг Живот и Здраве“ АД, ЕИК 200299615, със

седалище и адрес на управление- гр. София, бул. „Г.М.Димитров“ № 1, да заплати на адвокат Д. Й. Й. – САК, с адрес- **** сума в размер на 3600 лв.с ДДС, представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство на ищеца П. Д. Б. пред настоящата съдебна инстанция.

ОСЪЖДА П. Д. Б. с ЕГН ***** от с.****, ****, да заплати на ЗАД „ДаллБогг Живот и Здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление- гр. София, бул. „Г.М.Димитров“ № 1, деловодни разноски в размер на 299,25 лв., както и сумата от 200 лв. юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА ЗАД „ДаллБогг Живот и Здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление- гр. София, бул. „Г.М.Димитров“ № 1, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Пловдивския окръжен съд, сумата 4200 лв.- дължимата за производството държавна такса, както и сумата от 752,69 лв.- изплатени от бюджета на съда възнаграждения на вещи лица.

ОСЪЖДА П. Д. Б. с ЕГН ***** от с.****, ****, да заплати на „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД с ЕИК 121718407 със седалище и адрес на управление гр.София, ул.Г. Бенковски № 3, деловодни разноски в размер на 1000 лв., както и сумата от 200 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението е постановено при участието на Н. А. К. с ЕГН ***** като трето лице-помагач на ответниците ЗАД „ДаллБогг Живот и Здраве“ АД и „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____